

[Hans Knudsen.]

ansvaret for, at forligsbestræbelserne strandede, ligger, men blot beklage, at det er sket. Jeg skal derefter på flertallets eller udvalgets vegne redegøre for de ændringsforslag, der foreligger, idet jeg går ud fra, at mindretallet vil motivere sine egne ændringsforslag.

Ændringsforslagene nr. 2, 7 og 13 vedrører den faste afskrivningsprocent i lovforslaget om skattefri afskrivninger. Denne afskrivningsprocent er i lovforslaget sat til 25, og der har i udvalget såvel som hos flere af de deputationer, der mødte op, været ønske om, at den blev forhøjet til 30. Flertallet har faktisk ikke haft noget at indvende imod, at man på længere sigt havde en afskrivningsprocent på 30, navnlig ikke fordi afskrivningsprocenten anvendes på saldobeløbene, men der har været betænkeligheder ved, at man det første par år under den nye afskrivningsregel anvendte en så høj procent, fordi overgangen fra det nuværende afskrivningssystem til det nye uvægerligt vil medføre et vist skattetab både for staten — ikke mindst — og for kommunerne. Et temmelig stort antal skatteydere, som ikke nu foretager årlige afskrivninger, vil nemlig fremover benytte de 25 eller 30 pct. og vil endda i mange tilfælde, før de benytter denne afskrivningsprocent, kunne foretage opskrivninger af deres inventar, opskrivninger med de beløb, som ved anskaffelsen blev afskrevet direkte over formuen, naturligvis imod, går jeg ud fra, dokumentation for denne afskrivning samt den virkelige anskaffelsesum; det må være en forudsætning.

På grund af disse betænkeligheder, navnlig med henblik på anvendelsen af den nye regel i de to første år, foreslår finansministeren, at afskrivningsprocenten det første år ikke bliver 25, men kun 20, for dernæst det andet år at blive forhøjet til 25 og det tredje år at nå op til de 30, der så skulle blive stående.

Jeg vil gerne samtidig gøre opmærksom på, at der i ændringsforslag nr. 2 er indløbet en mindre, sproglig fejl, som formentlig vil kunne rettes redaktionelt, uden at særligt ændringsforslag herom stilles. Det drejer sig om sidste punktum i § 2, stk. 1, hvor rækkefølgen af ordene „jfr. dog § 34, stk. 4“ og „af saldo værdien“ bør ombyttes, således at

sidste punktum kommer til at lyde: „Afskrivning skal foretages med hele procenter og kan højst ske med 30 pct. af saldo værdien, jfr. dog § 34, stk. 4.“

Ved ændringsforslag nr. 3 forhøjes beløbet for de anskaffelser, for hvilke der kan foretages fuldt fradrag i indkomsten, til 800 kr. Denne forhøjelse er der enighed om i udvalget. Det er også en rimelig ajourføring af det beløb på 500 kr., som i hvert fald landmænd har haft lov til at føre direkte i driftsregnskabet.

Ændringsforslagene nr. 4-7 vedrører beskattningen af de afskrevne beløb, der senere er indvundet ved realisation af inventar eller andre aktiver, som har været genstand for afskrivning. Jeg tror ikke på, der reelt er større uenighed om, at de beløb, der efterhånden er afskrevet over indkomsten gennem gode afskrivningsregler, men som kommer tilbage ved salg eller anden realisation, principielt må efterbeskattes, men det, der har været uoverensstemmelse om, er beskattningsmåden.

I det oprindelige forslag har den højtærede finansminister foreslået en fast beskattning af sådanne fortjenester på 35 pct., men på grundlag af de drøftelser, vi har haft i udvalget, har finansministeren foreslået denne procent nedsat til 30. Det er vist ikke urigtigt, når jeg siger, at det er formen for denne efterbeskattning af realisationsfortjenester, der først og fremmest har hindret enighed om de to foreliggende forslag; det gælder i hvert fald forslaget om nye afskrivningsregler. Medens udvalgets flertal er enigt med den højtærede finansminister om den 30 pct.s beskattning som hovedregel, ønsker mindretallet indført den regel, at halvdelen af fortjenesten tillægges indkomsten i det år, hvori realisationsgevinsten er indgået, hvilket nogenlunde svarer til den regel, vi i dag har om goodwill-beskattningen. En sådan beskattningsform kan vi ikke tiltræde. Medens den faste procent på 30 vil give en ensartet beskattning uden hensyn til skatteyderens øvrige skattemæssige forhold, vil halvdelsreglen virke højst forskelligt. Mindretallets ændringsforslag går for det første ud på, at halvdelen bliver skattefri, mens til gengæld den anden halvdel bliver progressivt indkomstbeskattet. Det dermed følgende skattefradrag vil også bevirke,